

Taneční centrum Praha – konzervatoř
Mezinárodní centrum tance
Baby Balet Praha

Vítej na světě II

Nejvíce si ceníme toho, že je to dílo společné: 8 choreografů, návrhář kostýmů, realizátoři kostýmů, realizátoři světelného a fotografického designu a projekce – to vyžadovalo vstřícnost a velmi úzkou spolupráci všech zúčastněných. Opírali jsme se o základní uměleckou kvalitu: texty od pana Svěráka jsou pro děti, ale nejsou infantilní, podbízivé, je v nich skrytá životní moudrost. Hudba a aranžmá pana Uhlíře jsou originální, láskyplné, podtrhují pointu textu.

Narození

Na začátku byla jedna příhoda: zástup lidí čeká na zastávce na autobus, konečně přijíždí. Všichni se „štosují“ dovnitř. Nastoupí, dveře autobusu se zavřou, panuje mírně stísněná atmosféra – a do toho odevzdaného ticha pronese malý chlapeček: „Maminko, venku zůstal jeden lid“, atmosféra se proteplila, někdo se zasměje nahlas, všichni se usmívají. Ano, venku zůstal jeden člověk – kdyby jich bylo více, budou to lidé – a my všichni dohromady jsme lid. Do lidského společenství nepřicházíme vlastním rozhodnutím ani vlastním přičiněním: narodíme se a ostatní se o nás musí postarat: krmit nás, milovat, radit, chránit – zkrátka naučit nás poznávat okolní svět – to je to nejkrásnější období: my nemusíme nic, svět, který nás obklopuje, musí všechno.

Dětství

Nejdříve je kolem nás rodina: máma, táta, děda, babi, teta... Ale už když si hrajeme na písiku s ostatními dětmi nebo nás hlídá sousedka, a i když jí říkáme „teto“, to už není rodina, to už je lidská společnost. Zpočátku ještě nechápeme, kdo jsme a říkáme: „Emilka chce čurat“. Později, když pochopíme, je to zase: „Já chci, to je moje“. Trápíme okolí otázkami: „Co to je, proč to je, proč je tráva zelená?“. Získáváme své vlastní zkušenosti: to je horké, to je kluzké, „au“.

Škola

Škola je velký skok do světa: už musíme jednat a správně se rozhodovat sami za sebe, mít vlastní zodpovědnost, naučit se, jak nabývat konkrétní vědomosti, jak komunikovat a spolupracovat s cizími dospělými, jak se sžít se spolužáky, co je správné, slušné a co ne. Už nemůžeme všechno, co si zamaneme, musíme se omezit a udržovat společný mír.

Spisovatel Robert Fulghum už jako zkušený dospělý říká:

„Všechno, co opravdu potřebuju znát, jak žít, co dělat a jak vůbec být, jsem se naučil v mateřské školce. Moudrost mě nečekala na vrcholu hory zvané vysoká škola, ale na pískovišti v nedělní škole. Tohle jsem se tam naučil:

O všechno se rozděl.

Hraj fér.

Nikoho nebój.

Vracej věci tam, kde jsi je našel.

Uklízej po sobě.

Neber si nic, co ti nepatří.

Když někomu ublížíš, řekni, promiň.

Před jídlem si umyj ruce.

Splachuj.

Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobré.

Žij vyrovaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a tancuj a hraj si a pracuj.

Každý den odpoledne si zdřímni.

Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytni někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.

Nepřestávej žasnout. Vzpomeň si na semínko v plastovém kelímku – kořínky míří dolů a rostlinka stoupá vzhůru a nikdo vlastně neví jak a proč, ale my všichni jsme takoví.

Zlaté rybičky, křečci a bílé myšky, a dokonce i to semínko v kelímku – všichni umřou. My také.

A nikdy nezapomeň na dětské obrázkové knížky a první slovo, které ses naučil – největší slovo ze všech – dívej se.

Všechno, co potřebujeme znát, tam někde je. Slušnost, láska a základy hygieny. Ekologie, politika, rovnost a rozumný život....

A stále ještě platí – bez ohledu, kolik vám je let – že když vyrazíte do světa, nejlepší je chytit se někoho za ruku a držet se pohromadě."

Dospívání

Najdeme věci a činnosti, které nás opravdu baví. Máme dobré kamarády...a objeví se další oblast citů: zamilujeme se. Co je to láska? Ta zvláštní přitažlivost, ten často neodůvodnitelný výběr, ale přesto výběr, do koho se zamilujeme. To už snad není ani lidské, ale biblické. Svatý Pavel v Prvním listu Korintském píše: „Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne.“

Dospělost

Dospělost – to je, že už víme, pracuje v nás vnitřní motor, který nás pohání a pomáhá nám překonávat překážky, smířit se s neúspěchy a jít do toho znova a jinak. Máme své konkrétní plány a cíle, jsme si vědomi své vlastní konečnosti a toužíme ji překonat, aby po nás na světě něco zůstalo, aby si nás okolní svět vážil, abychom byli schopni postarat se a vychovat další lidskou generaci. A všechno začíná od začátku: narodí se člověk, více jsou lidé, všichni jsme lid.

PhDr. Vlasta Schneiderová

Taneční centrum Praha
konzervatoř – gymnázium

Realizační tým

Tančí: Baby Balet Praha
(soubor studentů 3. – 5. ročníku konzervatoře Taneční centrum Praha)

Autorský tým:

Námět, scénář a režie: Vlasta Schneiderová

Choreografie: Tereza Hloušková
Tereza Chladová
Pavla Königsmarková
Antonín Schneider
Jan Schneider - asistent
Linda Svidró
Jitka Tůmová
Eliška Vodičková

Hudba: Jaroslav Uhlíř

Texty písni a mluvené slovo: Zdeněk Svěrák

Kostýmy: Markéta Kubíčková – FAMOOD, Roman Šolc

Světla: Tomáš Průcha, Viktor Svidró, choreografové

Projekce: Vladimír Sojka, Linda Svidró, Viktor Svidró

Výtvarné efekty a scénografie: Miloslava Novotná

Nahrávka zvukové stopy: Ondřej Urban

Produkce: Mezinárodní centrum tance, z.s.

Program

První obraz: Narození

Vítej na světě
Mravenčí ukolébavka
Narozeninová

choreografie: Tereza Hloušková
choreografie: Pavla Königsmarková
choreografie: Linda Svidró

Druhý obraz: Dětství

Brýle
Edu vzali k fotografovi
Moje teta Sylva
Pizzicato
Dredy
Zipy

choreografie: Jitka Tůmová
choreografie: Pavla Königsmarková
choreografie: Antonín Schneider
choreografie: Pavla Königsmarková
choreografie: Tereza Chladová
choreografie: Linda Svidró

Třetí obraz: Škola

Lída
Nedorozumění
Hadi
Umím prase zepředu
Prázdniny u babičky

choreografie: Eliška Vodičková
choreografie: Linda Svidró
choreografie: Eliška Vodičková
choreografie: Pavla Königsmarková
choreografie: Eliška Vodičková

-----Přestávka-----

Čtvrtý obraz: Dospívání

Voda, voděnka
Vodojem
Vlčí máky
Náušnice z třešní
Déšť bubnuje na lepenku

choreografie: Tereza Chladová
choreografie: Vlasta Schneiderová, Tereza Chladová
choreografie: Pavla Königsmarková
choreografie: Jitka Tůmová
choreografie: Agurtzane Pérez Olóriz,
nastudování: Jan Schneider

Pátý obraz: Dospělost

Ztráty a nálezy
Stromy
Ať smolařům je hej
Hlavně že jsme na vzduchu
Národy, mějte se rády

choreografie: Jitka Tůmová
choreografie: Tereza Hloušková
choreografie: Pavla Königsmarková
choreografie: Tereza Chladová
choreografie: Tereza Hloušková

První obraz: Narození

„Co se to stalo? Z plodové vody, kde bylo tak teplo a bezpečno, najednou na vzduch! To je rána. Nadechnu se a křičím. Mám těžkou hlavu a padá mi. Ve vodě mi nepadala. Co jste mi to udělali? Kde to jsem? Prej na světě.“

Vítej na světě

V prvním patře porodnice ve Vysokém Mýtě
mamince se narodilo zbrusu nové dítě
vítej na světě, človíčku
já ti pohladím nožičku

Tváře mělo baculaté jako řáký syslík
když ho pláclí po zadečku, nabralo si kyslík
vítej na světě, človíčku
já ti pohladím ručičku

Vítej na světě, človíčku
já ti pohladím tvářičku

Když mu podáš malíček
tak stiskne ti ho lehce
pije mléko mateřské a nic jiného nechce
vítej na světě, človíčku
já ti pohladím dušičku
dušičku

Mravenčí ukolébavka

Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí
už nepracuj, mravenečku můj
schovej se do jehličí

Máš nožičky uběhané
den byl tak těžký
pojd', lůžko máš odestlané
v plátku od macešky

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí
nespinká sám
s maminkou je tam
tykadlama ho hladí

Narozeninová

Franta má narozeniny
my máme přání jediný
štěstí, zdraví, štěstí, zdraví
hlavně to zdraví

Dobré je, že jsi na světě
koukní, jak rádi máme tě
štěstí, zdraví, štěstí, zdraví
hlavně to zdraví

Zvedněte číše do velké výše
je tady vína jak pro celý pluk
ťukneme jednou, ťukneme dvakrát
ťukneme třikrát, víc už ani ťuk

Lokni si jako krokodýl
budeš tu s námi o to dýl
štěstí, zdraví, štěstí, zdraví
hlavně to zdraví

Když už se člověk narodí
dej bůh, ať málo marodí
štěstí, zdraví, štěstí, zdraví
hlavně to zdraví

Zvedněte číše do velké výše
je tady vína jak pro celý pluk
ťukneme jednou, ťukneme dvakrát
ťukneme třikrát, víc už ani ťuk

Lokni si jako krokodýl
budeš tu s námi o to dýl
štěstí, zdraví, štěstí, zdraví
hlavně to zdraví

Franta má narozeniny
my máme přání jediný
štěstí, zdraví, štěstí, zdraví
hlavně to zdraví

Druhý obraz: Dětství

**„Jsem dítě a už jsem si tu zvyklo. Tady je lidí! Táta, máma, děda, teta...
A zvířat! Kočka, pes, motýli a mouchy. A věci! Domy, stromy, písek, duha... A těch záhad.
Něco se smí a něco se nesmí. Pořád se ptám proč a všichni říkají protože.“**

Brýle

Malé dětičky
nosí brejličky
babičky, tetičky
taky brejličky

Já mám lennonky
celkem tenounký
učitel Studený
nosí půlený

Polovina lidí nosí brýle
jinak by se nevysznali v díle
nedošli by nikdy svého cíle
vráželi by cestou do sebe

Že mám kamarádky dioptrie
lépe se mi na tom světě žije
vidím, kdo je dobrý
a kdo zlý je
vidím, lásko, taky na tebe

Edu vzali k fotografovi

Edu vzali k fotografovi
že mu krásný snímek zhotoví
přičíslí mu vlásky na patku
bude mítí pěknou památku

Eda je však chlapec prchlivý
do přístroje zuřivě civí
dej, Edáčku hlavu ke straně
netvař se tak strašně naštvaně

Má fotograf pan Mráček
citlivé desky pěstěný knír
pozor, ted' vyletí ptáček
usměj se hezky a řekni sýr

Jak o sýru Eda uslyšel
vyskočil a hned ho míti chtěl
žádal plísňák a to smažený
tím byl celý snímek zkažený

kdo má obroučky
má to dobroučký
může se zajímat
třeba o broučky

Když se brýlatí
chtěj však líbatí
sklíčka jím o sebe
začnou cinkati

Polovina lidí nosí brýle
jinak by se nevysznali v díle
nedošli by nikdy svého cíle
vráželi by cestou do sebe

Že mám kamarádky dioptrie
lépe se mi na tom světě žije
vidím, kdo je dobrý
a kdo zlý je
vidím, lásko, taky na tebe

Má fotograf pan Mráček
citlivé desky pěstěný knír
pozor, ted' vyletí ptáček
usměj se hezky a řekni sýr

Kde je ten pták, co měl vyletět
zvolal Eda a prudce se zved
a že oběhal ho fotograf
do ruky ho znenadání raf

Odveděte si toho pobudu
fotografovat ho nebudu
druhý pokus máme teprve
a já už mám ruku od krve

Tak fotograf pan Mráček
rozdupal desky zničil si knír
žádný nevyletí ptáček
plav domů hezky a dej si sýr (holomku)

Moje teta Sylva

Moje teta Sylva
ochočila si lva
teta Sylva sama si lva ochočila
teta Sylva sama si lva ochočila

Hrajou spolu dámu
když vyhraje, dá mu
na mističku hovězího čtyři kila
na mističku hovězího čtyři kila

Jistý to není, možný to je
takhle to ličí teta moje
jistý to není, možný to je
tak se to u nás vypravuje

Lev ji v noci hřeje
je s ní ať je kde je
karty hraje ovládaje všechny triky
karty hraje ovládaje všechny triky

Aby méně zlobil
koupila mu mobil
píše hezky esemesky do Afriky
píše hezky esemesky do Afriky

Pizzicato

Každý pátek kolem páté
zpravidla k nám chodí na thé
strýček s tetou Bětou
čtyřicetiletou

Když dopijou ty své čaje
naladí a pak se hraje
velmi vážná hudba
na kterou se tu dbá

První housle: maminka
druhé housle: táta
muzika jsou kamínka
pěkně rozehřátá

Dredy

K lékaři přišel zraněný děd
vypíchl si oko o vnukův dred
ptá se ho, co to má za novotu
vnuk sebou škubnul a bylo to tu

Dredy, dredy, dredy, dredy....
dlouhý, krátký, černý, hnědý
s pánumbohem hřebene
tebe nechtěj tebe ne

Jistý to není, možný to je
takhle to ličí teta moje
jistý to není, možný to je
tak se to u nás vypravuje

Teta je z té šelmy
odvázaná velmi
je k nevíře, co to zvíře všechno svede
je k nevíře, co to zvíře všechno svede

Tetu přepad v skrytu
známý lupič bytů
zbyly po něm polobotky tmavohnědé
zbyly po něm polobotky tmavohnědé

Jistý to není, možný to je
takhle to ličí teta moje
jistý to není, možný to je
tak se to u nás vypravuje
jistý to není, možný to je
tak se to u nás vypravuje

teta Běta: viola
strýček Otto: cello
hudba city vyvolá
plakat by se chtělo

Mámo, teto, strýci, táto
hrajte prosím pizzicato
to mě plní slastí
než to teta zmastí

Ty se pořád nesměj této
mysli trochu na kvarteto
mysli na klasika
který v hrobě vzlyká

Dredy, dredy, dredy, dredy....
dlouhý, krátký, černý, hnědý
tyhle zrádné culíky
přišly k nám až z Afriky

To jsem to teda dopracoval
na rukou jsem tě, dítě, choval
býval jsi učesán na pěšinku
co tě to popadlo, milý synku

Dredy, dredy, dredy, dredy....
dlouhý, krátký, černý, hnědý
s pánumbohem hřebene
tebe nechtěj tebe ne

Dredy, dredy, dredy, dredy....
dlouhý, krátký, černý, hnědý
tyhle zrádné culíky
přišly k nám až z Afriky

Povídá ten vnuček: Dědo sorry
že jsi kvůli mně takhle chory
dneska mám dredy a to mě baví
pak budu jako ty holohlavý

Zipy

Co byl vynalezen zip
každému se žije líp
pojdte, natočíme klip
na téma zip

Zipy, zipy, zipy, zipy
ať jsi bankér nebo hippie
denně potřebuješ zip
je v něm důmyslný a vtip
denně potřebuješ zip
je v něm důmyslný a vtip

Knoflíky svou pomalostí
byly k vztekům, byly k zlosti
zip je vždycky přichystán
zavřeš penál, zavřeš stan
zip je vždycky přichystán
zavřeš penál, zavřeš stan

Dredy, dredy, dredy, dredy....
dlouhý, krátký, černý, hnědý
s pánumbohem hřebene
tebe nechtěj tebe ne

Dredy, dredy, dredy, dredy....
dlouhý, krátký, černý, hnědý
tyhle zrádné culíky
přišly k nám až z Afriky

Směrem vzhůru lehce cukni
zapneš kalhoty i sukni
hip, hip, hurá, hip, hip, hip
vesele se zubí zip
hip, hip, hurá, hip, hip, hip
vesele se zubí zip

Co teprve suché zipy
ty jsou rychlé jako šípy
suchý humor, suchý zip
to je dneska správný tip
suchý humor, suchý zip
to je dneska správný tip

Co byl vynalezen zip
každému se žije líp
tak jsme natočili klip
na téma zip, na téma zip
na téma zip

Třetí obraz: Škola

**„Nevím, jestli je škola dobrý vynález. Nejdřív jsem se těšil, že nebudu předškolní, jenže to už mě přešlo. Ale naše paní učitelka je krásná.
Kdyby nedávala domácí úkoly, byla by překrásná. Asi jí to řeknu. Ale škola má i dobré vlastnosti. Například přestávky a prázdniny.“**

Lída

V první třídě Lídě, Lídě, Lídě říkali
čekají tě, dítě, dítě, čekají tě úskalí
dá to práci, práci, práci naučit se písmena
nejen psací, psací, psací, ale taky tištěná

Lída zabrala
něco zbabrala
ale přitom zpívala tralalalala

Celou druhou třídu Lídu, Lídu, Lídu děsili
že z té těžké látky, látky, látky zešílí
z násobilky, - bilky, - bilky zaručeně proletí
takhle Lídu strašili, což není dobré pro děti

Lída zabrala
něco zbabrala
ale přitom zpívala tralalalala

Vida, vida, Lída, Lída postoupila do třetí
bílá jako křída a musela slyšeti:
hele, hele, přijde děle-, děle-, děle-, dělení
z toho budou všichni žáci jele-, jele-, jeleni

Lída zabrala
něco zbabrala
ale přitom zpívala tralalalala

celé mládí Lídú, Lídú dusi-, dusi-, dusili
že ztroskotat musí, ať zanechá úsilí
rodiče jí nevěřili, sourozenci teprve ne
ptali se, proč ze studií nepr-, nepr-, neprchne

Nedorozumění

Přivedli Honzíka k rybízu
a řekli: trhej, trhej
zaslech to ale pes
pokousal celou ves
vidím to jako dnes
Honzíku, zdrhej, zdrhej, zdrhej, zdrhej

Nedorozumění
to nám život mění
až to někdy volá do nebe
člověk něco řekne
úmysly má pěkné
a jinej to vztáhne na sebe na sebe

Přivedli Honzíka k jabloni
a řekli: češ, češ
kadeřník Hustoles
učesal celou ves
sto korun za účes
Honzíku, běž, běž, běž, běž

Hadi

Když já vidím hada
třese se mi brada
je mi lekavě
je mi lekavě

Když já vidím hady
třesou se mi brady
jelikož mám dvě
jelikož mám dvě

Ale mnohem horší, nežli hadi
jsou proradní kamarádi
dělají, že bratr jsou
abys je hřál na prsou

Mnohem horší, nežli plazi
jsou vám lidi, co se plazí
někdy lidi hadi jsou
nad Labem i nad Nisou

Byla outsider
ted' jí říkaj Dr.
je z ní paní doktorka
a tak jí říkaj Dr.
tralalalala tralalalala
tralalalalalalalalalalala

Byla outsider
ted' jí říkaj Dr.
je z ní paní doktorka
a tak jí říkaj Dr.
tralalalala tralalalala
tralalalalalalalalalala

Nedorozumění
to nám život mění
až to někdy volá do nebe
člověk něco řekne
úmysly má pěkné
a jinej to vztáhne na sebe na sebe

Přivedli Honzíka k malinám
a řekli: ber si, ber si
do špajzu zloděj vlez
řádil tam jako běs
co nesněd, to odnes
ještě řek: merci, merci, merci, merci

Nedorozumění
to nám život mění
až to někdy volá do nebe
člověk něco řekne
úmysly má pěkné
a jinej to vztáhne na sebe na sebe

Kobra, kobra, kobra
možná, že je dobrá
akorát je had
akorát je had

Nechte tady hady
i když mají vady
já mám hady rád
já mám hady rád

Věřte mnohem horší, nežli hadi
jsou proradní kamarádi
dělají, že bratr jsou
abys je hřál na prsou

Mnohem horší, nežli plazi
jsou vám lidí, co se plazí
někdy lidí hadí jsou
nad Labem i nad Nisou

Kobra, kobra, kobra
možná, že je dobrá
akorát je had
akorát je had

Umím prase zepředu

Umím prase zepředu
nic jiného nesvedu
moje ruka nic jiného nenakreslí
zkoušel jsem i kobylu
ale došlo k omylu
vyšla z toho žirafa, a tak jsem skleslý

Kuneš umí ještěrku
jak se hřeje na štěrku
jinak je též beznadějně nenadaný
Vaněk umí parohy
jenom podle předlohy
Kovandová pořád kreslí kočkodany

Nechte tady hady
i když mají vady
já mám hady rád
já mám hady rád
já mám hady rád
já mám hady rád

Co se týče talentu
dám na žáka Valentu
který tvrdí, že se z toho nezblázníme
Valenta je z Jinonic
a neumí vůbec nic
propiskou si dělá pouze čáry přímé

Když se ale spojíme
my, co málo umíme
nakreslíme stádo zvěře velmi hravě
tygry, koně, různý skot
Valenta nám dodá plot
můžeme s tím vyniknouti na výstavě

Prázdniny u babičky

Husy plavou po vodě
kočka leží v chládku
vesnice je v pohodě
brambory jsou v řádku

Kvočna hlídá kuřata
říčka spěchá na jez
nepij, když jsi uhřátá
to se radši najez

Prázdniny u babičky
prázdniny v Čechách
(a na Moravě)
krásné jak holubičky
na horkých střechách

Prázdniny u dědečka
prázdniny na vsi
(a na dědině)
školní rok ten se přečká
nastanou, nastanou
nastanou
nastanou zas

Ve stáji jsou vlašťovky
které mouchy loví
much je pořád na stovky
kde se berou nový

Zavrtej se do fůrky
budeš vonět senem
zavaříš-li okurky
přidej kopr s křenem

Prázdniny u babičky
prázdniny v Čechách
(a na Moravě)
krásné jak holubičky
na horkých střechách

-----Přestávka-----

Čtvrtý obraz: Dospívání

Voda, voděnka

Voda voděnka hladí oblázky
takové je pohlazení
takové je pohlazení od lásky

Kdo se té vody jednou napije
ten své srdce neuhlidá
ten své srdce neuhlidá, ztratí je

Když se dvě srdce šťastně potkají
na voděnce chladné ledy
na voděnce chladné ledy pukají

Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý
proč bychom se o samotě
proč bychom se o samotě trápili

„Z ničeho nic mě přepadlo dospívání. Nikomu to nepřeju. Mám v hlavě guláš. Co z tebe bude? Co z tebe bude? Ptají se mě v jednom kuse. Anebo láska. Prej mám na to dost času. Ale mně se zdá, že to hoří. Jitka říkala, že má taky ten pocit, že to hoří. Ach jo.“

Vodojem

Sedávám u vodojemu,
který se nad obcí tyčí,
vzpomínám na dívku Emu,
v potrubí voděnka syčí.
Tou vodou si myje lokty,
tou vodou myje si tvář,
pak udělá klokty klokty
a dá hlavu na polštář.

|: Možná jde jen o dojem,
že nás vodo- vodojem
s kulatou bání,
po vodě ji pošle vzkaz,
že tu čekám zas a zas,
a myslím na ni. :|

Vodojeme, vodojeme,
který se nad obcí zvedáš,
koho si ta holka veme,
na to mi odpověď nedáš.

Tvou vodou si myje vlasy,
chtěl bych tam s tou vodou vplout,
volal bych já to je krásy
na celý sprchový kout.

|: Možná jde jen o dojem,
že nás vodo- vodojem
s kulatou bání,
po vodě ji pošle vzkaz,
že tu čekám zas a zas,
a myslím na ni. :|

Možná jde jen o dojem,
že nás vodo- vodojem
s kulatou bání,
po vodě ji pošle vzkaz,
že tu čekám zas a zas,
a myslím na ni.
a myslím na ni.

Vlčí máky

Kdyby žila v době barokní
jezdíval bych každé jaro k ní
napudrován a s bílou parukou
nosil bych po parku ji na rukou

Kdyby žila v době rokoka
kráčel bych s ní kolem potoka
pak bych se sklonil jako amant k ní
a říkal tyto verše galantní:

Vlčí máky, vlčí máky
choulostivé na omak
taková jsi, lásko, taky
jako mák, jako mák

Samý příslib, samé hrátky
samý úsměv koketní
nesahejte na mé plátky
okvětní, okvětní

Kdyby žila v době empíru
koupil bych jí šaty na míru
v kterých by vypadala anticky
aby mě milovala navždycky

Kdyby žila v době secesní
s kým by chodil Mucha? Přece s ní
do vlasů vetknul by jí vlčí mák
a chtěl by kreslit ji jenom tak na plakát

Vlčí máky, vlčí máky
choulostivé na omak
taková jsi, lásko, taky
jako mák, jako mák

Samý příslib, samé hrátky
samý úsměv koketní
nesahejte na mé plátky
okvětní, okvětní

Náušnice z třešní

Teplo je, léto je
češu třešně vestoje
moje srdce něco tuší
Jakub je na stromě
mám dojem, že je do mě
zamilován až po uši

(Hodil mi) náušnice z třešní
třešňové náušnice
náušnice z třešní

nejhezčí v republice
náušnice z třešní
jsou dárek od Jakuba
náušnice z třešní
pusu nedal, je to Kuba

Teplo je, léto je
češu třešně vestoje
překrásný je ten den dnešní
já mám náušnice z třešní

Déšť bubnuje na lepenku

Déšť bubnuje na lepenku
zůstaň, koukni, jak je venku
déšť bubnuje drobným nehtem
zůstaň, střechu jsem zalil dehtem

Chladné vánky z olší vanou
mám příkrývku prošívanou
déšť si s oknem na plác hraje
dám ti k lůžku hrnek čaje

Snění když prší
krásné představy se vrší
štěstí pluje vzduchem
jsme sami na ostrově suchém

Déšť bubnuje na lepenku
zůstaň, koukni, jak je venku
déšť bubnuje drobným nehtem
zůstaň, střechu jsem zalil dehtem

Mám schovaný suchý kmínek
přiložím ho do kamínek
prší, bude voda v sudu
zůstaň a vstup mi do osudu
Snění když prší
krásné představy se vrší
štěstí pluje vzduchem
jsme sami na ostrově suchém

Snění když prší
krásné představy se vrší
štěstí pluje vzduchem
jsme sami na ostrově suchém

Déšť bubnuje na lepenku
déšť bubnuje na lepenku
déšť bubnuje na lepenku

Pátý obraz: Dospělost

**„Tak jsem ze všeho vyrost. Z dětských střeviců i z puberty. Ted' už bych měl být moudrý a šťastný. Nevím. Mate mě, že je tu všechno v těch párech:
štěstí se vede za ruku s neštěstím, veselost se kamarádí se smutkem a za láskou pořád poskakuje ta sůva nenávist. Ale doufám, že kromě dluhů budu mít i děti. A začne to nanovo.“**

Ztráty a nálezy

Včera jsem ztratil svetr
a našel petrklič
jsem šťastný jako setr
i když je svetr pryč

Sotva jsem ztratil vlasy
našel jsem paruku
to mi jde osud asi
tak nějak na ruku

Nejsou jen ztráty
jsou i nálezy
měls křeslo zlatý
ted' sedíš na mezi

A na tý mezi
nabereš dech
a v tom to vězí
takhle to nech

Ztratil jsem dneska lásku
to vždycky zazebe
vyrazím na procházku
snad najdu sám sebe

Každý den ztrácím hlavu
a najdu řešení
a tak v tom pořád plavu
to už se nezmění

Stromy

Na stejné zemi co my
bydlí tu s námi stromy
mlčí a hledí si svého
listička zeleného

Topoly, topoly, topůlky
zatím jste vyrostly do půlky
až budete jako svíce
bude nám o pár let více

ať smolařům je hej

Tolik lidí chodí s hlavou svěšenou
o štěstí si léta jenom sní
jsou to děti odložené štěstěnou
a smůla má je za vlastní

Dej, pane bože, dej
ať smolařům je hej
a protože jsi spravedlivý
tak dělej divy
a k zázrakům se měj

Dej, pane bože, dej
ať smolařům je hej
dej ať jsou z toho udovení
že život není
jen trápení a žal
to prosím, abys dal

Hlavně, že jsme na vzduchu

Když radosti není dosti
raduju se z malíčkostí
představím si třeba kdyby
lidi žili jako ryby

To je dobré náhodou
že nežijem pod vodou
na vzduchu, na vzduchu
můžem zpívat ejchuchu

Nejsou jen ztráty
jsou i nálezy
měls křeslo zlatý
ted' sedíš na mezi

A na tý mezi
naberes dech
a v tom to vězi
takhle to nech

Stokrát vás deštíček zaleje
budou z vás vysoké aleje
kterými jednoho rána
já budu kráčeti vdáná

Stojím tu s otázkou nevinnou
jestli bych nechtěl být dřevinou
na sobě mít šaty z kůry
dívat se na všechno shůry

Tolik lidí pátek má i úterý
nešťastný je v týdnu každý den
splň jim, pane, ze snů aspoň některý
dej znamení, jak z toho ven

Dej, pane bože, dej
ať smolařům je hej
a protože jsi spravedlivý
tak dělej divy
a k zázrakům se měj

Dej, pane bože, dej
ať smolařům je hej
dej ať jsou z toho udovení
že život není
jen trápení a žal
to prosím, abys dal

Zpívat si pod vodou
nejde ani náhodou
z hlubiny, z hlubiny
vyšly by jen bubliny

Jen si představ, milá babi
že jsme dejme tomu krabi
nebyla bys mou babičkou
byla bys mořskou krabičkou

Bud'me rádi, Bohouší
že žijeme na souši
na zemi, na zemi
ušmudlané sazemi

Vžij se rybě do kůže
třeba ti to pomůže
i když jsi na suchu
hlavně že jsi na vzduchu

Národy, mějte se rády

Zašel blbec do Lověny
koupil kule olověný
ale nešel na kance
vzal na mušku bratrance

Vám se to zdá podezřelý
do vlastního že si střelí
kdyby pálil do cizích
to by nebyl žádný hřich

Jenomže, jak račte znáti
všichni jsme z jediné máti
byla to pramáti Eva
ta se na nás asi hněvá

Národy, mějte se rády
rozeberte barikády
vydlážděte k sobě chodník
svět je náš rodinný podnik

Teta věří v Mohameda
od slunce je celá hnědá
strýc je bledý natolik
že musí být katolík

Jeden bratr žije v poušti
a druhý mu žilou pouští
aby nebyla nuda
barvěj písek do ruda

Jenomže, jak račte znáti
všichni jsme z jediné máti
byla to pramáti Eva
ta se na nás asi hněvá

Národy, mějte se rády
rozeberte barikády
vydlážděte k sobě chodník
svět je náš rodinný podnik

Švagr píše ze Žiliny
ať si všimnem, že je jiný
nežli snacha z Přerova
třebaže je férová

Snacha ptá se telegrafem
o čem to včil pořád blaferem
na lásko aj na práci
nejlepší só Hanáci

Jenomže, jak račte znáti
všichni jsme z jediné máti
byla to pramáti Eva
ta se na nás asi hněvá

Národy, mějte se rády
rozeberte barikády
vydlážděte k sobě chodník
svět je náš rodinný podnik

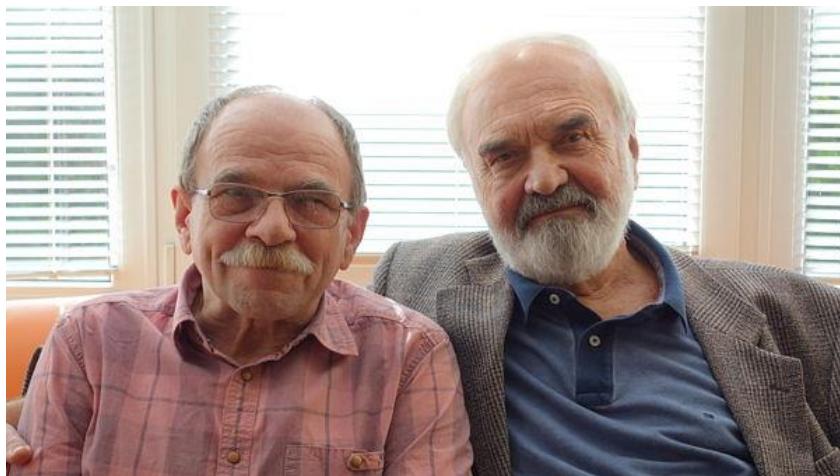

Zdeněk Svěrák

Dramatik, scenárista, herec, spisovatel, autor písňových textů. Po ukončení Vysoké školy pedagogické odešel společně se svou manželkou učit na Žatecko. Po čtyřech letech začal pracovat v Československém rozhlasu. Zde poznal Jaroslava Uhlíře, se kterým od té doby spolupracuje. Roku 1967 vzniklo Divadlo Járy Cimrmana. Zdeněk Svěrák připravil první hru Akt, na dalších se spoluautorský podílel s Ladislavem Smoljakem. V dalším období píše scénáře pro režiséry: Oldřich Lipský, Jiří Menzel, Karel Smyczek, Viktor Polesný, v poslední době pro svého syna Jana Svěráka.

Jaroslav Uhlíř

Hudební skladatel, zpěvák, klavírista, herec, moderátor. Vystudoval dirigování a skladbu, hrál v různých hudebních skupinách (Prominence), byl vedoucím skupiny Evy Pilarové, členem skupiny Faraon. S dlouholetým partnerem Karlem Šípem spolupracoval na TV pořadech, píše filmovou hudbu. Jako textaře si nejčastěji vybírá Zdeňka Svěráka.

Společná alba:

Hodina zpěvu (1992)
Není nutno... (1993)
...aby bylo přímo veselo (1994)
Hlavně nesmí být smutno... (1995)
...natož aby se brečelo (1997)
Zpěvník (1997)
Nemít prachy – nevadí... (1999)
Vánoční a noční sny (2000)
Nemít srdce – vadí... (2001)
Zpěvník (2002)
...zažít krachy – nevadí! (2003)
...zažít nudu – vadí! (2005)
20 let písniček z pořadu Hodina zpěvu (2007)
Hity a skorohity (2008)
Takovej ten s takovou tou (2009)
Písničky o zvířatech (2010)
Alchymisti (2011)
Jupí (2014)
Ty nejlepší písničky v novém kabátě (2016)

Baby Balet Praha

personální protokol (sezóna 2022/23)

Producent: Mezinárodní centrum tance, umělecká agentura

Koproducent: Taneční centrum Praha, konzervatoř
Nadace Tanec a Divadlo

Partneři: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
Dům tanečního umění
Státní fond kultury
Pivovar Braník
Nadace život umělce

Umělecký ředitel: Mgr. Pavla Königsmarková

Dramaturg: PhDr. Vlasta Schneiderová

Choreografové,
pedagogové
a asistenti: Igor Bezdieniezhnykh, Tereza Hloušková DiS.,
Bc. Tereza Chladová, DiS., Mgr. Pavla Königsmarková
Šimon Kubáň, DiS., Mgr. Eva Plocková, Ing. Antonín Schneider,
Jan Schneider, DiS., BBA, PhDr. Vlasta Schneiderová,
Mgr. Linda Svidrů, BcA. Michal Štípa, Bc. Jitka Tůmová, DiS.
Eliška Vodičková, DiS., Pavla Zusková, DiS.

Korepetitoři: Mgr. Karel Loula, Mgr. Jan Thorovský, Mgr. Iryna Rusanovychová

Vedoucí produkce: Ing. Gabriela Novotná

Propagace, marketing: MgA. Michal Kolda, DiS.

Fundraising: Mgr. Sylva Doležalová

Media, web, soc. sítě: Mgr. Johana Mravcová

Ekonom: Ing. Jakub Švanda

Účetní: Aneta Michnevych, Tereza Rohovská

Vedoucí umělecko-technického provozu: Viktor Svidrů, DiS.

Operátor osvětlovacího pultu: Tomáš Průcha

Zvukař, projekce, PC: Vladimír Sojka, DiS.

Kostymérka: Jana Sittová

Fyzioterapeut: Mgr. Lenka Horáková

Masér: Mgr. Jindřich Douda

Údržba: František Pražák

Řidiči: Ing. Jaromír Roškot, Petr Rada

